

har været ret stærkt fremme i Udvalget, at man i Rigsdagen, navnlig i Folketinget, kom til at beskæftige sig noget mere indgaaende med Jernbanesager i Almindelighed, end tidligere har været Tilfældet. Denne Tanke fandt en ikke ubetydelig Tilslutning i Udvalget, men efter at Ministeren havde udtalt sig stærkt imod den og ogsaa andre, navnlig de, der havde siddet i Jernbanekommissionen, forlod de fleste Ønsket om at faa dette udtalt i Betænkningen. Kun det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) og jeg har ikke villet undlade at fremhæve, at dette Ønske har været fremme i Udvalget. Vi har ikke i Sinde at rejse nogen Debat om dette Spørgsmaal nu, men vi har i Betænkningen vilde opretholde Ønsket, og vi har ikke villet undlade at motivere det med nogle faa Ord, fordi vi tror, at man senere vil komme til at beskæftige sig med denne Sag i dette Ting. Det kan nemlig ikke nægtes, at det Kendskab, som Rigsdagen har til Jernbaneadministration i det hele og til Jernbaneadministrationens mangfoldige Grene, er overordentlig ringe, og det var med ikke liden Vægt, at det ærede Medlem fra Fredericia baade ved Finanslovsforslagets første Behandling og senere har lagt Hovedvægten i sine Udtalelser paa, at den Tid, der var forundt Finansudvalget til at gennemgaa Jernbanesager, i Almindelighed langt fra var tilstrækkelig til at skabe det fornødne Kendskab selv for Finansudvalget. Jeg tror, at Jernbaneetaten er blevet en saa stor Etat, der omfatter en saa betydningsfuld Del af vort Budget, at det er nødvendigt, at Rigsdagen kommer til paa en eller anden Maade at beskæftige sig mere med denne Sag end tidligere. Jeg har ikke fremsat disse Bemærkninger for nu at fremkalde en Debat angaaende dette Spørgsmaal, men fordi det ærede Medlem fra Fredericia og jeg har faaet den Opfattelse, at vi vil komme til senere at beskæftige os med denne Sag, og jeg tror, at denne Tanke vil vinde større og større Tilslutning, alt som Tiden gaar. Det er kun disse Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre.

Ellinger: Heller ikke jeg skal fremsætte mange Bemærkninger. Den ærede Ordførers (Moesgaard-Kjeldsen) Udtalelser med Hensyn til min Lærervirksomhed overfor ham kvitterer jeg for. Jeg beklager kun, at det aabenbart var for kort en Tid, det ærede Medlem var under min Paavirkning. Havde han været der en

Smule længere, havde det været ham lettere at gennemføre det, som jeg mener er noget af det vigtigste i denne Verden: et fast, logisk Ræsonnement, og at det ærede Medlems Udtalelser i Dag i den Henseende lider af en betydelig Brist, skal jeg tillade mig om et Øjeblik at bevise. Det ærede Medlem undskyldte mig med, at jeg havde sagt, at jeg var ukyndig i denne Sag. Dette er lidt af en Tilsnigelse, en elskværdig Tilsnigelse, men dog en Tilsnigelse. Nej, jeg har udtalt i Gaar, at jeg i denne Sag ikke var fagkyndig, og at jeg havde min Viden i denne Sag fra de Aktstykker, der forelaa, i Forening med den Tænkning, man kan stille paa Benene. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem, om han er fagkyndig paa Jernbaneledelsens Omraade. Det ærede Medlem er det sikkert ikke mere end jeg, og hvad Tænkningen angaar, mener jeg altsaa, at det ærede Medlem er lidt tilbage for mig.

Jeg beder det ærede Medlem, om han med Hensyn til det logiske Ræsonnement vil følge mig et Øjeblik. Det ærede Medlems Standpunkt er følgende: Til Distriktschefens Raadighed stilles forskellige Medarbejdere saavel i Trafiktjenesten som i Baneafdelingen og i Maskintjenesten, og det staar der ogsaa i Lovforslaget. Saa siger det ærede Medlem: Afdelingscheferne maa have Ledelsen af de Arbejder, der foretages ude i Distriktet, hvad enten de vedrører Trafik-, Bane- eller Maskinafdelingen. Vedkommende Tjenestemænd er altsaa til Distriktschefens Raadighed, men Afdelingschefen skal have Ledelsen af de Arbejder, som disse Mennesker skal udføre. Maa jeg spørge, om der er noget logisk korrekt heri?

Det ærede Medlem siger endvidere, at Afdelingscheferne maa have Ret til at disponere over de ikke faglærte Arbejdere i de forskellige Afdelinger — det er en Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte ved første Behandling. Men det er en ganske urimelig Opfattelse, at Afdelingscheferne skulde have denne Ret, naar de ikke skal have Ret til at disponere over dem, der er de ikke faglærte Arbejderen foresatte, nemlig de faglærte Mænd og Tjenestemænd op igennem Etaten til Sektionslederne. Efter at det ærede Medlem har udtalt, at Afdelingscheferne maa have denne Ret og denne Ledelse af Arbejderne, skulde man vente, at det ærede Medlem vilde sige: Det er derfor nødvendigt, at Afdelingscheferne i udstrakt Grad har den øverste Myndighed. Men det ærede Medlem siger ikke dette, han siger: Det er